

FM 2015/143

Tillie Martinussen

26. maj 2015

Hvordan kan Inatsisartut samlet arbejde for en handlingsplan for at barnets ret til at se begge forældre, hvis det er I barnets tarv, forbedres og familieretten moderniseres, så der også tages hensyn til fædres muligheder for at have børnene hos dem samt have bedre muligheder for samvær med deres børn. Inatsisartut bør arbejde for at mulighederne for konfliktmægling øges I praksis og at der skabes mulighed for at der gribes ind hvis samværsaftaler ikke overholdes.

(Medlem af Inatsisartut Aaja Chemnitz Larsen, Inuit Ataqatigiit)

Demokraterne takker forslagsstilleren for at tage denne debat op, og håber ligeledes på en god og konstruktiv debat.

Demokraterne støtter ideen om, at fædre er lige så vigtige omsorgspersoner som mødre, og at der skal være langt flere der er uddannede i konfliktløsning, og håber det kan lade sig gøre. Men i praksis synes vi det kan være svært. Der er en række forhold man her må tænke på; skal konfliktmægleren mellem far og mor der går fra hinanden, kunne være fra samme by? Her tænker vi især på de mindre byer, bygder og yderdistrikter.

Konfliktmæglere som bor i nærmiljøet kan risikere at komme socialt i klemme i deres hjemby med deres hverv, og derfor i sidste ende måske anbefaler løsninger, som er mere i forældrenes/forældremyndigheds-havernes tarv, end barnets. Det må selvfølgelig ikke ske.

Altså er det vigtigt at uddannelsen bliver solid, og fra starten har et godt netværk til supervision, vedvarende kompetence-vedligeholdelse, og adgang til juridisk hjælp i komplicerede sager.

Noget andet, og mere væsentligt er, at forældrepar der skilles eller separeres i sagens natur ikke ofte er enige om ret meget. Med de undtagelser der er lavet i den nye Familiepakkes lovgivning - under henvisning til, at der ikke findes kompetencer nok til at løfte område - kan det også meget hurtigt være barnet der bliver taberen i skilsmisser.

Demokraterne mener, at man bør indføre i lovpakken, at der kan gives mulighed for Ombudsmanden og den afgørende domstol, kan mægle i konfliktfyldte situationer hvor muligt, og mener at der bør iværksættes en målrettet indsats for at uddanne en del konfliktmæglere som kan håndtere disse sager, til gavn for børnene. Jo tidligere en mægler kan træde til, og tale med forældrene, jo bedre.

Kan man ikke søge at benytte IT i denne udvikling også? Ja, det er et åbent spørgsmål, i erkendelse af, at vi nok ikke kan få konfliktmæglere i hele landet, selv om det må forsøges opnået.

Vi anser det desuden for problematisk, at man på den ene side ikke kan tilbyde hjælp til udredning af konflikter omkring barnet ved brudte familier, og på den anden side forudsætter, at forældrene kan blive enige om bopælen – altså by eller land indenfor Rigsfællesskabet, hvis den ene forælder har forældremyndigheden. Kan de ikke det, kan forældremyndigheds-indehaveren fortsat træffe de overordnede beslutninger, sådan som vi læser det; også selv om det er i barnets tarv, at have samvær med den forælder der ikke har forældremyndighed. I praksis kan dette blive meget svært, og dyrt for forældrene at sikre. Og barnet kan tabe samvær med forældre, selv om det ville være godt for dem, at have kontakt med både mor og far.

Her er konfliktmægling og god dialog mellem forældrene altså vejen frem for barnet, og bl.a. derfor anser vi det for vigtigt med konfliktmæglere på dette område.

Det spiller ikke sammen, og vi kan forudse ret store problemer med, at barnets tarv vægter tungest.

Derfor vil vi altså gerne støtte forslagsstilleren her, og opfordre til, at man indskrives i lovgivningen, at Ombudsmanden og retten i Grønland har mulighed for at tilbyde konfliktløsning, og så sikre i praksis, at det også bliver en mulighed.